

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası Takipçilerinin “Fikhî” Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Soru-Cevap

Bakara Suresindeki Harut ve Marut İsimli İki Melek Hakkında

Ustadhi Kamsokole'ye

Soru:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Öncelikle sizin için dua etmek istiyor ve bu davetin ilerlemesindeki ciddi çalışmanızdan dolayı sizi tebrik etmek istiyorum.

Benim sorum Bakara suresinin 102. ayeti hakkında olacaktır ki, ayet uzun olduğundan dolayı tekrar yazmayacağım. Ve bu ayetin içerdiği şu hususlar hakkında soracağım:

a- Harut ve Marut melek midir? Yoksa melek özellikleri olan insan mıdır? Yüksek ilim sahibi şeyhlerden bazıları, Arapça dilinin ifade ettiğine göre bu ikisinin insan olduğunu söylüyorlar. Şayet onlar melek ise o dönemde insanlarla nasıl iletişim kuruyorlardı?

b- Ayet şöyle diyor: **“Lakin şeytanlar kâfir oldular: Çünkü insanlara sihri ve Babil’de Harut ve Marut isimli iki meleğe indirilene öğretiyorlardı.”** [Bakara 102] Harut ve Marut’a gelen ya da o ikisine indirilen şey nedir?

c- **“Halbuki o iki melek, herkese: Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasınız, demeden hiç kimseye (sihir ilmini) öğretmezlerdi.”** [Bakara 102] Bu iki meleğin insanlara sihir öğretmek için gökten gönderildiklerini söyleyebilir miyiz?

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh. Sizin sorularınızın cevabı [Tefsir Usûlünde Kolaylık – Bakara Suresi Tefsiri] kitabındaki, (101-103). Ayetlerde geçmektedir; belki elinizde kitap yoktur diye size aşağıdakileri aktarıyorum:

Bakara Suresi Tefsir Kitabı’nın word dosyasının 172-181. Sayfaları:

Allahu Teala’nın: “Bir elçi gelince...Keşke bunu bilselerdi.” [101-103] ayetlerinin tefsiri:

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ * وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ * وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ

kendilerine, yanlarında bulunanı tasdik edici bir elçi gelince ehli-i kitaptan bir gurup, sanki Allah’ın kitabını bilmiyormuş gibi onu arkalarına atıp terk ettiler. Süleyman’ın hükümlerini hakkında onlar, şeytanların uydurup söylediklerine tâbi oldular. Halbuki Süleyman büyü yapıp kâfir olmadı. Lâkin şeytanlar kâfir oldular. Çünkü insanlara sihri ve Babil’de Hârut ile Mârut isimli iki meleğe indirilene öğretiyorlardı. Halbuki o iki melek, herkese: Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasınız, demeden hiç kimseye (sihir ilmini) öğretmezlerdi. Onlar, o iki melekten, karı ile koca arasını açacak şeyleri öğreniyorlardı. Oysa büyücüler, Allah’ın izni

olmadan hiç kimseye zarar veremezler. Onlar, kendilerine fayda vereni değil de zarar vereni öğrenirler. Sihri satın alanların (ona inanıp para verenlerin) ahiretten nasibi olmadığını çok iyi bilmektedirler. Karşılığında kendilerini sattıkları şey ne kötüdür! Keşke bunu anlasalardı! Eğer iman edip kendilerini kötülükten korusalardı, şüphesiz, Allah tarafından verilecek sevap daha hayırlı olacaktı. Keşke bunları anlasalardı!” [Bakara 101-103]

Bu ayetlerde Allah Subhanehu şu hususları beyan etmektedir:

1- Yahudiler Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e karşı çıkıp Tevrat hakkında O'nunla tartışıyorlar, Rûh, ehl-i Kehf ve Zü'l Karneyn gibi hususlarda O'na soru soruyorlar Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem de Allah'ın Kur'an ile kendisine vahyettiği şekilde onların sorularını cevaplıyordu. Buna ilave olarak aynı zamanda zina edenin recm edilmesi, Tevrat'ın müjdelediği hususu tasdik edici olarak Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in geleceğinin haber verilmesi gibi Tevrat'ta yer alan O'na ait sıfatların onlar tarafından değiştirilip tahrif edilen bazı hususları da açığa çıkarılıyordu. Onların Tevrat üzerinden yaptıkları tartışmalar hoşlarına gitmediği bir şekilde gerçekleştiğinde hemen ondan yüz çevirdiler ve onu arkalarına attılar. **كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ “Sanki bilmiyorlarmış gibi.”** [Bakara 101] Adeta Tevrat'a inanmayan ve Tevrat'da Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in niteliklerinin yazılı olduğunu bilmeyen bir kavme aitmiş gibi Tevrat'ı arkalarına attılar. Bu durum Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in nübüvvetinin delaletleri hakkında Tevrat'ta yer alan hususlardan yüz çevirmelerindeki mübalayı göstermektedir. Bu onların bile bile yüz çevirmeleri nedeniyledir.

Onlar Tevrat üzerinden Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e karşı yürüttükleri tartışmada başarısız olduklarını anladıklarında Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem ile tartışmak, O'na karşı koymak için Tevrat kaynağı dışındaki diğer kaynaklarda yer alan meseleleri araştırmaya koyuldular.

2- Allah Subhanehu, Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e Süleyman Aleyhisselam'ın Nebi olduğunu bildiren: **إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ** **“Biz Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. Ve (nitekim) İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, esbâta (torunlarına), İsa'ya, Eyyûb'e, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a vahyetmiştik. Davud'a da Zebûr'u vermiştik.”** [Nisa 163] ayeti indirildiğinde Yahudiler şöyle dediler: “Süleyman sihirbazdı, peygamber değildi. Daha sonra ise kral Süleyman zamanında şeytanlardan yardım almak suretiyle sihirbazların yazmış olduğu kitapları topladı.” Bu durum Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şehrinde onlar arasından yayıldı ve “işte bunlar Süleyman'ın hükmettiği kitaplardır” dediler. Bu kitaplara tabi oldular ve Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem ile tartışmanın konusu haline getirdiler. Bunun üzerine: **“Süleyman'ın hükümranlılığı hakkında onlar, şeytanların uydurup söylediklerine tabi oldular.”** ayeti indi.

“Şeytanların uydurup söyledikleri” Yani okuduğu, kitaplarına yazmaları için şeytanların onlara üfürdüğü veya sihirbazlara vesvese verdiği şeyler. **يُوجِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ** **“(Bunlar), aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler fısıldarlar.”** [En'am 112] İslam'dan önce şeytanlar gökyüzünden duyduklarını açıkladıktan sonra bunlara türlü türlü yalanlar katıp bunu dostlarına fısıldarlardı. **فَيَسْتَخِيرُ بَعْضُ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ بَعْضًا حَتَّى يَبْلُغَ الْخَيْرَ هَذِهِ السَّمَاءُ الدُّنْيَا** **“Böylece semavat sakinleri birbirleriyle haberleşir, nihayet haber dünya semasına ulaşır. Bu esnada cinler işitilene kaparak onu dostlarına aktarır ve bu yıldızla taşlanırlar. Olduğu gibi getirdikleri (haber) haktır. Lakin onlar ona yalan karıştırırlar ve ziyade ederler.”** [Sahih-i Müslim, Kitabü's Selam, 2229] Ancak İslam'dan sonra cinlerin bilgi çalmaları yasaklanmış, engel konulmuştur. **وَأَنَا كُنَّا نَعْتَدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شَهَابًا رَصَدًا** **“Halbuki biz (peygamberlerin gönderilmesinden önce) haber dinlemek için göğün bazı (bekçilerden boş) yerlerine oturduk. Fakat şimdi, kim dinleyecek olursa kendisini gözetleyen yakıcı bir yıldız buluyor.”** [Cin 9]

“Süleyman'ın hükümranlılığı hakkında.” “Süleyman'ın hükümranlılığı zamanında.” demektir.

3- Sihirbazlar tarafından yazılan bu sihir kitapları iki yolla yazıldı:

Birincisi: Şeytanların sihir olarak onlara verdikleri vesveselerle, ikincisi Harut ve Marut isimli iki meleğin insanlara öğrettiklerinden. Allah bu iki meleği insanlara sihir yapmayı öğretmeleri için indirdi. Bu melekler insanları sihirle amel etmeleri hususunda uyarıyor ve bunun insanlar için fitne ve bir imtihan olduğunu onlara bildiriyorlardı. وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا **“Biz ancak imtihan için gönderilmiş birer meleğiz. Sakın (sihir ve büyü ilmini öğrenerek) kâfir olmayın, demedikçe hiç kimseye (sihir) öğretmezlerdi.”** Kullarını hayır ve şerle imtihan etmek için Allah yeryüzüne hayrı ve şerri indirmiştir. وَتَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً **“Sizi bir imtihan olarak hayır ile de şer ile de deniyoruz.”** [Enbiya 35]

İnsanlara sihir öğretilmesi onları imtihan etmek içindir. Her kim sihre iman eder onunla amel ederse kâfir olur. Kim de sihre inanmaz ve onunla amel etmezse kurtulmuş olur. **“Biz ancak imtihan için gönderilmiş birer meleğiz; sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasınız!”** [Bakara 102]

4- Allah Subhanehu Nebisi Süleyman Aleyhisselam'ı Yahudilerin yalan iftiralarına karşı temize çıkarıyor. Süleyman Aleyhisselam kâfir olmamıştır. Bu ayette onun sihirbaz olmadığı, sihre inanmadığı ve buna bağlı olarak da kâfir olmadığına delalet vardır. O, Allah'ın Nebisi'dir. وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ **“Süleyman kâfir olmadı.”** Yani sihirbaz ve sihre inanmıyordu ki kâfir olsun. [Sebeple alakasına binaen mecazi bir kullanımdır. Sihir, küfrün sebebidir.] Bu delalet, Yahudilerin Süleyman Aleyhisselam'ı kâfir olmakla değil sihirbaz olmakla itham ettiklerini göstermektedir. İbn Cerir, Şehr b. Havşeb'den tahricinde şöyle dedi: Yahudiler dediler ki: “Muhammed'e bakınız. Hakkı batıl ile karıştırıyor. Rüzgârlara binaen bir sihirbaz olduğu halde Süleyman'ı peygamberlerle birlikte zikrediyor.” [Taberi Tefsiri, 1/451] Bu nedenle Allahu Teala onlara şöyle cevap verdi: وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ **“Süleyman kâfir olmadı.”** Yani sihirbaz olmadı. Ancak burada [كَفَرَ] **“kâfir”** kelimesinin kullanımında mecaz vardır. Dolayısıyla daha önce zikrettiğimiz üzere Arap lügatına göre bu ayet, sihre inanan ve sihir yapan kimsenin sihir ile sihir yapma arasındaki sebep ilişkisi nedeniyle kâfir olduğuna delalet etmektedir.

İşte böylece Süleyman Aleyhisselam, kâfir olmadı, şeytanlar kâfir oldular. وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا **“Halbuki Süleyman büyü yapıp kâfir olmadı. Lakin şeytanlar kâfir oldular. Çünkü insanlara sihri ve Babil'de Harut ile Marut isimli iki meleğe indirilene öğretiyorlardı. Halbuki o iki melek, herkese “Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış inanıp da kâfir olmayasınız!” Demeden hiç kimseye (sihir ilmini) öğretmezlerdi.”**

5- Sihir, vehme dayalı olarak bir şeyin hakikati dışında gösterilmesidir. Bu mana Allahu Teala'nın şu ayetlerinden alınmıştır: **“İnsanların gözlerini büyülediler.”** [Araf 116] **“Yaptıkları sihirden dolayı kendisine hızla sürünür gibi görünüyor.”** [Taha 66] Yani sopa gerçekçe sopa olarak kalmasına rağmen bakan kimse onu hareket halinde canlı bir yılan gibi görüyordu.

Lügatte Cevheri dedi ki: “Sihir, almak demektir. Alınış kaynağı latif ve sezilmeyecek kadar ince olan her şeye sihir denir. Çocuğun aldatılması halinde [سحرت الصبي] denilir. Sihir kelimesi bazı Arap divanlarında [العضة] anlamında kullanılmıştır. Yani ileri derecede iftira ve yalanın güzel sözlerle allanıp pullanması demektir. Şair der ki: ***** من عضة العاصة أعود بربي من النافثات** [المعوضة] Rabbime sığınırım üfürenlerden ... Yalan ve iftirayla büyü yapıp büyüüne üfürenlerden.”

Aynı şekilde Araplar sihir kelimesini gizleme anlamında da kullanırlar. Çünkü sihirbaz gizli olan bir iş yapmaktadır. Sihrin ne olduğuna gelince o, sahibine insanların gözlerini büyüleme imkanı tanıyan bir ilimdir. Sihri konu olan nesnenin hakikatinde herhangi bir değişiklik söz konusu olmadığı halde bakan kimse onu gerçeğinin dışında yeni bir şekilde görür. Yani nesnenin ilk hakikatinde değişme olmaz. Fakat buna karşılık yeni bir hakikat ortaya çıkar. Buna göre bir insan sopadan çıkan bir yılanı tuttuğu zaman onu sopa olarak bulacaktır. Onu laboratuvar denemesine tabi tuttuğunda da yere atıldığında hareket halindeki bir yılan görüntüsünü vermesine rağmen yapısı itibarıyla yine aynen sopa olduğunu bulacaktır. Bu nedenle sihirbazlar sopalarını attıkları zaman kendileri onu sopa olarak gördükleri halde

bununla insanların gözlerini büyülemeyi başarmakta ve insanlar onu yılan olarak görüyorlardı. Ancak Musa Aleyhisselam elindeki sopayı attığı zaman sihirbazlar onu sopa olarak değil gerçek haliyle yılan olarak görmüşlerdir. Daha sonra bu yılan onların sopalarını yutmuş ve böylelikle onun hakikati nihai olarak ortadan kalkmıştır. Bunun üzerine sihirbazlar onun sihir olmadığını anlamışlardır. Çünkü sihir, eşyaların hakikatini ortadan kaldırmaz. Bunun farkında olarak Musa Aleyhisselam'ın yaptığının sihir olmadığını, onun alemlerin Rabbinden gelen bir hak olduğunu bildiler. Musa Aleyhisselam'ın da dediği gibi iman ettiler ve imanları da şaşılacak, hayranlık verici bir iman idi.

6- Allah Subhanehu'nun **“Süleyman'ın hükümranlılığı hakkında onlar, şeytanların uydurup söylediklerine tâbi oldular.”** Ve **“Lakin şeytanlar kâfir oldular. Çünkü insanlara sihiri öğretiyorlardı.”** وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا كAVLI şerifi sihrin, küfür sözlerinin okunmasıyla tamamlandığına delalet etmektedir. Bu ise sihir ilminin uygulanmasının, bu işe azmedilmesinde veya icrasında küfür lafızlarının kullanılmasıyla tamamlandığına delalet etmektedir. Bunun dışında kalanlar ise bu ayetteki bilinen manasıyla sihir olarak isimlendirilen hususlardan değildir. Elin gizlenmesi ve benzeri hususların teknik araçlar kullanılması suretiyle hakikati dışında gösterilmesi veya içerisine vehmin katıldığı fakat küfür lafızları dışında bazı sözlerin kullanılması suretiyle insanlara birtakım şeylerin hakikati dışında gösterilmesi gibi hususlar zikredilen manasıyla sihir sayılmaz.

7- Açıkladığımız üzere sihir yapan kimsenin cezası mürtede verilecek olan cezadır. Çünkü yukarıda zikredilen manasıyla sihir yapan kimse kâfirdir. Sahabe sihir yapan kimseyi öldürmek suretiyle cezalandırmıştır. Müminlerin annesi Hafsa Radiyallahu Anha sihir yaptığını itiraf eden bir kadının öldürülmesini emretmiştir.

Ancak Osman Radiyallahu Anh'ın Hafsa Radiyallahu Anha'nın yaptığını kabul etmediği hakkındaki rivayete gelince: Osman Radiyallahu Anh Müslümanların Halifesi olarak kendisinden izin almaksızın onun böyle bir emir vermesine karşı çıkmıştır, öldürme hükmüne karşı çıkmamıştır. Nitekim sihirbazın öldürülmesi örneği Ömer Radiyallahu Anh zamanında da yapılmış olup bu hususta Sahabe icma etmiştir. Çünkü Sahabenin gözleri önünde onlardan herhangi birinin karşı çıkmadığı bir hüküm olmuştur. Ahmed, Süfyan'dan Ahnef b. Kays'ın amcası Muaviye b. Cez yoluyla rivayet etti. Dedi ki: “Sihirbazlık yapan herkesin öldürülmesi hususunda ölümünden bir sene önce Ömer'in yazısı bize geldi. Muhtemelen Süfyan kadın sihirbazın da dedi.”

Daha önce zikrettiğimiz üzere kendisiyle insanların aldatıldığı, kandırıldığı ve keyfiyeti hakkında insanlara herhangi bir açıklamanın yapılmadığı bazı hocaların sapkınlıkları ve hokkabazlıklarına dayalı birtakım gizli tekniklerin kullanılmasına gelince, bu türden şeyleri yapan kimse yaptıkları işler nedeniyle başkalarına vermiş oldukları zarar oranına göre tazir cezasıyla cezalandırılırlar. İslam'a göre tazir cezasının işlenen suçun türüne göre ölüm cezasına kadar ulaştığı malumdur.

Ancak had cezası olarak öldürmekle tazir cezası olarak ölüm cezası verilmesi arasında fark vardır. Had cezası olarak öldürülen kimse mürted sayılır, cenaze namazı kılınmaz ve Müslümanların kabrine defnedilmez. İkincisi ise yani tazir cezasıyla cezalandırılan kimse ise işlediği suça göre fasık veya facir Müslüman sayılır, cenaze namazı kılınır ve Müslümanların kabristanına defnedilir.

8- **“Onlar, o iki melekten, karı ile koca arasını açacak şeyleri öğreniyorlardı. Oysa büyücüler, Allah'ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler.”** فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

Allah Subhanehu sihir öğrenip sihir yapan kimselerin kendilerine sihir yaptığı kimselerle eşleri arasında birtakım sorunlar meydana getirebileceklerini, bunun da boşanma veya ayrılmayla sonuçlanabileceğini beyan etmektedir. Daha sonra Allah Subhanehu akideyle ilgili önemli bir hususu beyan etmek suretiyle insanlarda var olan “sihirbazlarda Allah tarafından verilmiş bir güç bulunduğu veya Allah'a rağmen onların birtakım hususları yapabileceği” gibi anlayışı izale etmek istemektedir. Bu ayette Allahu Teala, mülkünde gerçekleşen her

hususun ancak O'nun izniyle olduğunu beyan etmektedir. Yani O'na rağmen hiçbir şeyin olamayacağını beyan etmektedir. Bu mana, Allah'ın istemesi veya Allah'ın iradesi olarak isimlendirilen husus olup Allah'ın mülkünde hiçbir şeyin O'na rağmen meydana gelmesi mümkün değildir. Yani kainatta meydana gelen her husus ancak O'nun izni, isteği veya iradesiyle meydana gelebilir. **“Alemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.”** [Tekvir 29] Ancak bu, Allah'ın onların yaptıklarına razı olduğu anlamına gelmez. Çünkü Allah küfre ve günaha razı olmaz. **“Eğer inkar ederseniz, şüphesiz ki Allah sizin iman etmenize muhtaç değildir. Ama kullarının inkar etmesine razı olmaz.”** [Zümer 7] Ancak bu manaya ait bu istilâh nâssların incelenmesine göre elde edilmiştir. Allah'ın izin vermesi, dilemesi veya iradesi; izin, dilem veya irade kelimelerinin lügavi hakikatine göre tefsir edilmez. Her şeyin yapılmasına izin vermek, bir şeyi istemek veya rıza göstermek şeklinde tefsir edilmez. Bilakis lügat ehline, fıkıh ehline, usul ehline veya herhangi bir bilim ehline göre herhangi bir örfi hakikat gibi istilâhı delaleti ile tefsir edilir.

Bu ayette yer alan [بِإِذْنِ اللَّهِ] **“Allah'ın izniyle”** lafzında büyük bir delalet vardır. Zira insanlar önünde yapılan ve insanların gözlerini büyüleyen sihir ve buna bağlı olarak bazı hususların hakikati dışında görünmesi bazı insanlarda sihirbazların Allah'ın Yaratması gibi yarattıkları ve yaptıkları, Allah'ın da bunları iptal edemeyeceği yönünde bir vehme yol açmaktadır. Bu ifadeyle Allah Subhanehu sihirbazların yapmış oldukları bu işlerin de ancak Allah'ın izniyle olduğunu, Allah'a rağmen meydana gelmediğini bilakis bu manasıyla O'nun iradesi ve dilemesiyle olduğunu vurgulamaktadır. Allah Subhanehu onların sihirlerini iptal edebilir ve Allah Subhanehu'nun mülkünde O'na rağmen hiçbir husus meydana gelemez.

Burada bir kimse, “Öyleyse Allah neden onların sihirlerini iptal etmiyor?!” diyebilir:

Allah Subhanehu hayrı da şerri de beyan etmiştir. Yine bize hayrı yapan kimsenin yaptığı hayra göre karşılık göreceği şer olan bir şeyi yapan kimsenin de yaptığı şerre göre cezalandırılacağını beyan etmiştir. Ayrıca Allah Subhanehu bize hayır ve şer bakımından tek bir ümmet haline de getirebileceğini bildirmektedir. **“Eğer Rabbin dilesediyse bütün insanları muhakkak ki tek bir ümmet yapardı. Onlar ihtilâflı bir halde (işte böylece) devam edip gideceklerdir.”** [Hud 118] Ancak Allah Subhanehu kendisinin bildiği bir hikmete binaen hayırdan ve şerden istediğimizi seçmekte bizi serbest bırakmıştır. Dolayısıyla insanlar seçtiklerine göre karşılık bulacak bir kısmı cennete ve bir kısmı da cehenneme girecektir. **“Eğer dilesedydik herkese hidayetini verirdik. Fakat benim cehennemim hem cinlerden hem de insanlardan dolduracağım” sözüm gerçekleşecektir.** [Secde 13] Bu nedenle **“Allah sihirbazların şerlerini niçin iptal etmiyor?”** sorusunun sorulmasına yer yoktur. Yine **“Allah Subhanehu bize emretmiş olduğu her hususta niçin bizi hayra götürmüyor?”** sorusunun sorulmasına da yer yoktur. **“Allah Subhanehu neden bizi şer olan bir fiili yapmaktan alıkoymuyor da sadece hayır olan fiili yapmıyoruz?”** gibi soruları sormamıza da yer yoktur. Allah'ın hayır ile şerri birbirinden ayırıp bize beyan ederek bunlardan dilediğimizi seçmekte serbest bırakması Allah Subhanehu'nun hikmetindedir. **“O, yaptığından dolayı sorgulanamaz fakat onlar sorgulanırlar.”** [Enbiya 23] Ancak tüm hallerde bizim Allah'ın mülkünde O'na rağmen hiçbir şeyin kesinlikle olamayacağına ancak ve ancak O'nun iradesi, dilemesi ve isteğiyle olabildiğine inanmamız gerekir.

9- **“Sihri satın alanların (ona inanıp para verenlerin) ahiretten nasibi olmadığını çok iyi bilmektedirler.”**

Bu ifade sihirden var olan her şeyin şer olduğu anlamına gelmektedir. Bu, onların öğrenmiş oldukları şeyin vasfıdır ki o da sihirdir. **“İnsanlara sihri öğretiyorlardı.”** Bu vasfın delaleti açık ve net olup öğrendikleri şey onlara fayda değil zarar vermektedir. Dolayısıyla sihrin tümü şerdir, zarardır ve onda herhangi bir fayda yoktur.

Sonra Allah Subhanehu daha önce açıkladığımız üzere sihir yapan kimsenin ahirette nasibi olmayacağını, çünkü onun Allah'ı ve ayetlerini inkâr eden kimse olduğunu beyan etmektedir.

اشْتَرَاهُ “**Satın alan**” kelimesinde mecaz kullanılmıştır. Yani sihri kendileri için bir iş edindiler. Bir şeyi satın almak, ondan faydalanmak için talep etmek, kendisinin tüketmesi veya onunla bir karşılığın elde edilmesi demektir. Dolayısıyla burada sihir bir iş haline getirilmiş olup bir gelir kalem olarak (iddiasına göre menfaat) olarak görülmekte ve böylelikle o adeta sihiri satın almış gibi olmaktadır.

وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ “**Sihri satın alanların (ona inanıp para verenlerin) ahiretten nasibi olmadığını çok iyi bilmektedirler.**” Bu cümle terk talebi manasında haberdir. Yani sihirle işlem yapılması hususunda kesin bir nehiy manasındadır.

وَالْبَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ “**Karşılığında kendilerini sattıkları şey ne kötüdür! Keşke bunu anlasalardı!**” Yani karşılığında kendilerini sattıkları şey nedeniyle kendilerini Allah’ın azabına attıkları, cehennem ateşi karşılığında çaba harcadıklarını keşke bilselerdi. مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ “**Ahiretten nasibi olmadığını...**” Yani kendilerini sattıkları ve sihir için çaba harcadıkları şey karşılığında onlar için hazırlanmış olan bedel, Allah’ın gazabı, azabı ve cehennem ateşidir. Bu, kötü ve zararlı bir satış nedeniyle hak ettikleri şeydir.

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ “**Keşke bilselerdi.**” Yani kendisiyle faydalandıkları şeyin ne olduğunu keşke bilselerdi. Bunun böyle olduğunu iyi bilen kimse ondan faydalanmaz, bildiği şeyin işaret ettiği hususa bağlı kalmaz. Dolayısıyla o bunu adeta bilmiyor. Sihrin akıbetinin son derece kötü olduğunu bilen kimse sonra da sihir yapan kimse adeta bilmeyen kimse gibidir. İşte bu konusu itibarıyla delaletin kuvvetini göstermektedir. Allah bütün noksanlıklardan münezzehtir. Suhânallah.

Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem faydası olmayan ilimden Allah’a sığınır ve şöyle dua ederdi: أعوذ بالله من علم لا ينفع، وقلب لا يخشع، وعين لا تدمع “**Allah’ım! Faydası olmayan ilimden, korkmayan kalpten, doymayan nefisten ve kabul olunmayan duadan Sana sığınırım.**” Bu tür bir kullanım kuvvet bakımından dediğimiz gibi yerinde bir kullanımdır. Allah’ın Kitabı’nda başka yerlerde de vardır ve daha başka delaletler hakkında kullanılmıştır. Şu ayetlerde olduğu gibi: أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آدَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ “**(Sana karşı çıkanlar) hiç yeryüzünde dolaşmadılar mı? Zira dolaşsalar elbette düşünecek kalpleri ve işitecek kulakları olurdu. Ama gerçek şu ki gözler kör olmaz, lakin göğüsler içindeki kalpler kör olur.**” [Hac 46] صُمْ بُكُمْ عُمَى فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ [Bakara 171] “**Çünkü onlar sağırlar, dilsizler ve körlerdir. Bu sebeple düşünmezler.**”

Duyduğundan faydalanmayan kimse duymamış gibidir.

Gördüğünden faydalanmayan kimse görmemiş gibidir.

Konuşmasından faydalanmayan kimse konuşmamış gibidir.

Aklından faydalanmayan kimse akılsız gibidir.

Bilgisinden faydalanmayan kimse bilgisiz gibidir.

İnşallah bu kadarı yeterli olmuştur.

Kardeşiniz

Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 18 Ramazan 1444

M. 09/04/2023

Cevaba, Emir’in (Allah onu korusun) web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<https://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/4354/>